

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται από **Υπεύθυνος Γράμματα — Αγαποκρίσεις** 17 Χρονιά — 36ο Φύλλο Συνδρομές Έσωτερικού Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα
ΣΥΝΤΑΚΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ ΔΕΥΚΩΣΙΑ — ΑΡ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ 1 ΔΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΟΝΙΑΤ. 10/- ΕΞΑΜΗΝΗ 5/- ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

«Σε καμιά χώρα οι εργάτες δεν μπορούν να κερδίσουν τις άπεργίες τους, όταν αυτές είναι άποικιοκρατικά κινήματα» μπορούν να κερδίσουν τις άπεργίες μονάχα όταν οι εργάτες, ποδών σε χωριστά έργοσάσια, συσπασθούν για άμοιβαία ύποστήριξη, όταν ιδρύσουνε μια κοινή δράγανωση κι όταν διεξάγουνε ένα ένκομένο άγώνα ενάντια σ' όλους τούς έικεταλλευτές»

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Το κάθε τι έχει την άναγκαϊότητά του. Και στην περίπτωση της Σταλινικής καθοδήγησης της άπεργίας των μεταλλωρύχων της ΚΜΕ, η άναγκαϊότητα του ζητήματος είναι η προδοσία. Κι αυτό δεν συμβαίνει μονάχα τοπικά. Είναι παγκόσμιο φαινόμενο. Και οικονομικοί και κοινωνικο-πολιτικοί άγώνες, πάντα στο ίδιο τέρμα φτάνουνε κάτω απ' τη ρεφορμιστική σταλινική καθοδήγηση: την προδοσία. Οποιοδήποτε ζήτημα, την ίδια τραχιά παίρνει. Κοιτάχτε παγκόσμια το φαινόμενο: Άπό την Κίνα του 1927 ως την Ελλάδα του 1933. Άπό την Ιταλία του 1922 ως την Ελλάδα του 1944. Άπ' τη μεγάλη παναπεργία της Άγγλίας του 1925-26 ως τη γενική παναπεργία της Γαλλίας τ' άτλη του 1947. Άπό την Ισπανία του 1936-37 ως την Ελλάδα του 1948. Παντού και πάντα οι σταλινικοί άποτελούσανε την πιο άντεπαναστατική άντεργατική δύναμη. Παντού φροντίζανε πως να σταθεροποιήσουνε τη γραφειοκρατική τους ύπαρξη μέσα στον φθίνοντα Καπιταλισμό. Πως ν' άποτρέψουνε την Παγκόσμια Σοσιαλιστική Έπανάσταση. Πως ν' φρενάρουνε το Έργατικό κίνημα και να το άποτραθήσουνε απ' το δρόμο της ταξικής πάλης για την άπελευθέρωση του.

Έτσι και τώρα. Και στην περίπτωση της Κύπρου. οι σταλινικοί γραφειοκράτες δε μπορούσε να γίνουνε διαφορετικοί από τούς σταλινικούς των άλλων χωρών; Μάρτης του 1944 και δεύτερο μέτωπο. Άπεργία νοσοκόμων. Άπεργία ΚΕΟ. Άπεργία Κοιτώνων Λάρνακας. Άπεργία Κυβερνητικών εργατών τον Σεπτέμβρη του 1947. Άπεργία Μεταλλωρύχων Γενάρης-Μάης του 1948. Παντού και πάντα οι σταλινικοί στον ίδιο δρόμο οδηγούνε την εργατική τάξη: Στο δρόμο της ήττας και της προδοσίας. Στο δρόμο της ύποδοξείας και του μαραζιάσματος. Στο δρόμο της παθητικότητας και της μοιρολατρίας.

124 δλάκερες μέρες οι άπεργοι μεταλλωρύχοι μας άγωνίζοντουσαν τον πιο τίμιο και δίκαιο άγώνα που έκανε ως τα σήμερα η τάξη μας.

124 δλάκερες μέρες οι σκλάβοι των μεταλλείων άγωνίζοντουσαν μ' όλες τις δυνάμεις, στήθος με στήθος, με τον πιο άντιδραστικό έργοδοτή του νησιού μας.

124 δλάκερες μέρες οι μεταλλωρύχοι μας χαροπαλεύανε για να κερδίσουνε λίγα-πολύ λίγα — απ' εκείνα που τούς άνήκουνε.

124 δλάκερες μέρες 2.000 μεταλλωρύχοι, Τούρκοι κ' Έλληνες μαζί, σαν ένας άνθρωπος, δίνανε την πιο σκληρή κ' επιβλητική μάχη για το ψωμί και τις συνδικαλιστικές έλευθερίες τους.

Και για 124 δλάκερες μέρες, η Συντεχνιακή καθοδήγηση περιόριζε τον άγώνα των 2.000 μεταλλωρύχων άπεργών μονάχα στον τόπο της άπεργίας.

Για 124 δλάκερες μέρες, η άντεπαναστατική γραφειοκρατία περιορίστηκε μονάχα στη φιλολογική κ' οικονομική ύποστήριξη των άπεργών.

Για 124 δλάκερες μέρες, η Συντεχνιακή καθοδήγηση καλούσε τούς εργάτες της Κύπρου να ένισχύσουνε ΜΟΝΑΧΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ τον άγώνα των άπεργών μεταλλωρύχων μας.

124 δλάκερες μέρες σκληρής άπεργιακής πάλης των μεταλλωρύχων κ' η Συντεχνιακή «συνετή» ήγεια ΜΟΝΑΧΑ ΜΙΑ 24ΩΡΗ ΠΑΝΑΠΕΡΓΙΑ ΕΚΑΝΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΘΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΑΔΕΡΦΩΝ ΜΑΣ.

Τ' αδέρφια μας στα μεταλλεία τουφεκιζότανε και σφαδάζανε μέσα στο άδικοκείμενο, απ' τα δροσοφονικά δπλα των δργάνων της Ιμπεριαλιστικής καταπίεσης, γαμία τους κ' η ήγεια των συντεχνιών έστελνε μηνύματα συμπαθείας απ' τα μεγάφωνα!! Τ' αδέρφια μας φυλακίζοντουσαν κ' η ήγεια έστελνε γραφτές διαμαρτυρίες για τη στάση της Κυβέρνησης και των δργάνων της!! Τ' αδέρφια μας πεινούσανε κι' οδηγόντουσαν στα σανατόρια κ' η ήγεια δργάνωνε χορούς και καρναβάλια για το μεθύσι και τη διασκέδαση!!

Και συνεχιζότανε ο άγώνας, παίρνοντας ένα μάκρος άπαράδεχτο για το δικό μας εργατικό κίνημα. Συνεχιζότανε η πάλη με τα κηρύγματα του «Δημοκράτη» και των «έχταχτων άπεσταλμένων» του, που κάνανε το παν για να πείσουνε τις μάζες πως «μακροχρόνια του άγώνα ίσον άπάλυτη και συντριπτική νίκη των άπεργών μεταλλωρύχων μας. Γιατί ο καιρός άρχίζει να δουλεύει ύπερ των άπεργών και η Κ.Μ.Ε., μπροστά στις άνυπολόγιστες ζημιές της απ' τη μακροχρόνια της πάλης, θα έξαναγκαζότανε ν' αλλάξει ταχτική και να ίκανοποιήσει τα αίτήματα των άπεργών»!!

Και το τροπάρι συνεχιζότανε το ίδιο για καιρό, ώσπου θυμηθήκανε τον πρόεδρο της Έταιρείας που έμπροστά στην άναγκάτηση των μετόχων για το παρατρέμμα της άπεργίας, έρχότανε στην Κύπρο για να διευθετήσει τη διαφορά!! Και τότες δλα ριχτήκανε στη ζυγαριά της γραφειοκρατικής φαντασίας. Ο Μάτ έρχεται στην Κύπρο, έρχεται και το κλείσμο της άπεργίας. Πιστέψανε πράγματικά στη θαυμαστή διαλλαχτικότητα του Μάτ κι' όχι στη δύναμη της εργατικής τάξης.

Κι' όταν ο Μάτ έφθασε κι' άνοιχτήκανε οι διαπραγματεύσεις, τότε καταλάθανε την πλάνη τους. Γιατί οι προτάσεις του στην εργατική άντιπροσωπεία ήσανε τέτοιες, που στη βάση τους άπειλούσανε όχι μονάχα το κίνημα των μεταλλωρύχων, μα κι' αυτή την ίδια την ύπαρξη των Συντεχνιών μας σε Παγκύπρια κλίμακα.

Και τότες μονάχα οι Σταλινικοί κατορθώσανε ν' άντι- (συνέχεια στη δεύτερη σελίδα)

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ Φ.Α.Κ.Ο

ΣΑΛΙΑΡΙΣΜΑΤΑ

Ο Πολύκαρπος ξεσπάθωσε στην περασμένη έκδοσή του λαύρος ενάντια στον «με άρκετά μεγάλην περιουσίαν» και «λαθρέμπορον του Κυπριακού ζητήματος» Νικλήν, γιατί τούτος σε δηλώσεις του είπε πως οι Κύπριοι είναι διατεθειμένοι να παραχωρήσουνε στους Έγγλέζους Ιμπεριαλιστές στρατιωτικές, ναυτικές και άεροπορικές θάσεις σε αντίλλαγμα της παραχώρησης της Κύπρου στην Ελλάδα.

Το σπουδαιότερο, όμως μέρος του σημειώματος του Πολύκαρπου για τον Νικλήν, είναι το σημείο που τον κατηγορεί σαν «έβελόδουλο» πως «δεν άντιπροσωπεί παρά την Ιδικήν του άποκλειστικώς γνώμην» και πως «δεν ήμπορεί να παζαρεύει (την Κύπρο) σαν την «αλληλωράφον» του εις την Λεμεσό»!!

Ο κάθε λογικός, όμως, Κύπριος άναρωτιέται, και με το δικό του, ποιός απ' τούς δυο πιο πάνω σαλιμαργούς της πολιτικής είναι ο «έβελόδουλος» και «άντιπροσωπείων μονάχα την Ιδικήν του άποκλειστικώς γνώμην»; Μήπως είναι μονάχα ο Λανίτης που ζήτησε να μείνουνε οι Έγγλέζοι στην Κύπρο; Και οι έκκλησίες του Πολύκαρπου για νέαν Παλμεροκρατίαν, νέους Στόργς κλπ. που πάνε; Ποιός άλλος ζήτησε την εξακολούθηση του παρόντος «μονοκρατικού» (έκμεταλλευτικού και καταπιεστικού-τρομοκρατικού — λέγουμε μεις) καθεστώτος, έχτός από τον Πολύκαρπο και την μαφία των «έβελόδουλων»;

Άς πάμε, λοιπόν, ο Πολύκαρπος να μας πείξει τον άκραφνή αδιάλλαχτον άγωνιστήν. Καλά κάμνει να πιάσει «σειρές» με τον Νικλήν και να ριχόνε στο ποταμό για να πάψουνε οι Κύπριοι ν' άνέχονται τα σαλιμαργατά τους.

ΞΕΔΙΑΤΡΟΠΙΑ

Ο Πολύκαρπος ζήλεψε τη θέση του «τιμίου άγωνιστού της έλευθερίας» και ζητά έπιμονα να γραφτεί τ' άνομά του στην Ιστορία σαν τέτοιος!! Δεν μας δνομάζει, όμως, σε ποιός άγώνες ύπερ της έλευθερίας; ήρε μέρος, πόσες φορές φυλακίστηκε, έξορίστηκε, έδεινωθήσε. Μήπως έννοει, ο άτρόμητος κι' αδιάλλαχτος τούτος μαχητής της έλευθερίας, το γνωστό πάθμα του στον άστυνομικό σταθμό της Κερύνιας, που λιποθύμησε από το όθος του όταν τόν ήπρανε για άνάκριση το 1931; Η θεωρεί τούς ξελαργγισμούς του ενάντια στους άπεργους μεταλλωρύχους, που έπί 4 μήνες άγωνίζοντουσαν για ένα κομμάτι ψωμί, σαν αδιάλλαχτους μαχητικούς έθνικοαπελευθερωτικούς άγώνες; Η τις έκκλησίες του για νέαν Παλμεροκρατίαν και τρομοκρατική καταπίεση του Κυπριακού λαού; Άν είναι γι' αυτό που ζητά να περαστεί τ' άνομά του στη σελίδα της Ιστορίας, που θ' άναφέρει τούς «τίμιους άγωνιστές της έλευθερίας», συμφωνούμε πληρέστατα, με τη διαφορά, όμως, πως δίπλα από τ' ένομά του θα πρέπει να προστεθεί κ' ένα μεγάλο έρωτηματικό μαζί μ' ένα μεγάλο έπίσης θαυμαστικό!!!

Αυτά δε μόνο και μόνο για να δείχνουνε ως που φτάνει η ξεδιαστρόφι και το θράσος

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ

Ύστερα από τη δημοσίευση του ψευδοσύνταγματος που ο Έγγλέζικος Ιμπεριαλισμός, μπροστά στις διεθνείς ύποχρεώσεις του για δημοκρατικές παραχωρήσεις στους Άποικιακούς σκλάβους του, προθυμοποιήθηκε να παραχωρήσει προς τον Κυπριακό λαό, για να τον άποτρέψει απ' την έπιθυμία και τον πόθο του για έθνική άπελευθέρωση, άποικαλυθήκανε εξαθάρα οι Ιμπεριαλιστικές προθέσεις των καταπιεστών του Λαού μας για τη διαίωνιση των άλοσιδων που μας περιζώνουνε.

Το ψευδοσύνταγμα απ' την αρχή ως το τέλος του, έρχεται σε άκρα άντίθεση απ' τις έπισημες κ' ύπεύθυνες δηλώσεις των Έγγλέζων Ύπουργών, πως τίποτε δεν ήτανε γραμμένο πάνω στην περλαμηνή του Σύνταγματος με άόρατο μελάνι, που τράβηξε τούς Σταλινικούς στους κόλπους της Συμβουλευτικής Συνέλευσης, γιατί πιστέψανε πραγματικά, πως μπαινόντας στη Συμβουλευτική θάχανε τη δυνατότητα να φτιάξουνε οι ίδιοι το Σύνταγμα που θάδινε στο Λαό μας τη δυνατότητα να λύσει το πρόβλημά του!!

Ο «Εργάτης», σε σειρά από τις εκδόσεις του, προέδωκε τούς Σταλινικούς και

μερικών ξεμωραμένων πολιτικών άπατατώνων!

ΘΡΑΣΟ ΜΙΑ ΦΟΡΑ

Η οβιτρα-άντιδραστική φυλλάδα «Έθνος», στην έκδοσή της της 15ης του Μάη έγραψε το έξης: «Η δεξιά έπέμεινε και θα εξακολουθεί να έπιμένει εις τον ΑΔΙΛΑΛΑΧΤΟΝ ΕΝΩΤΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ. Άντιθέτως, η άριστερά παρεσπώνδισε»!!!

Ρωτάμε την δεξιά αυτή φυλλάδα με άναφέρει ένα, μονάχα ένα, άγώνα που έκανε η δεξιά παράταξη ενάντια στον Έγγλέζικο Ιμπεριαλισμό ως τα σήμερα.

Ρωτάμε το δεξίο (άντιδραστικό ως τον κόκκαλο) Κομμα Κ.Ε.Κ. και την συνδοιοπορία του αν έχουνε κανένα πρόγραμμα για άγώνα ενάντια στον Έγγλέζικο Ιμπεριαλισμό ή αν άσοληθήκανε ποτές σε καμιά τους συνεδρίαση για τέτοιο άγώνα.

Είναι πραγματική έκπληξη για μας το θράσος τους τούτο—να μιλούν ΓΙΑ ΑΓΩΝΑ ενάντια στον πάτρωά τους Ιμπεριαλισμό αυτοί οι στυλοβάτες, συνεργάτες και ύποστηρηχτές των Έγγλέζων έικεταλλευτών—καταπιεστών του Κυπριακού λαού.

ΠΟΣΟ ΣΥΝΤΟΜΑ

Ο Πολύκαρπος, έχτός των άλλων δλων εύφουλόγημάτων του, μας ύπόσχεται πως «ή Ένωσις Ασηή (της Κύπρου με την Ελλάδα) θα γίνη και μάάλιστα πολύ σύντομα»!! Είμαστε περίεργοι να μάθουμε από πού ήρε αυτή τη... συνταραχτική είδηση και πόσο σύντομα θα γίνη αυτή η Ένωσις!! Περιμένουμε άνυπόμονα πιδ έχτενεεις είδησεις του πλάνου στο ζήτημα τούτο, γιατί φλέπετε, είναι τόσο σοβαρό! Έχτός αν πρόκειται κι' αυτή τη φορά για νέο εύφουλόγημα του εκ Τυλληρίας ύπερπατριώτη (!) που τώρα τελευταία ζήλεψε το... έλαφρό θεάτρο και θέλει να το άντικαταστήσει με την έφημερίδα που! Καθόλου παράξενο.

Τις Έργαζόμενες μάζες για τη ματαιότητα και το ψέμα της Συμβουλευτικής. Την πρόθεση των Έγγλέζων Ιμπεριαλιστών να παγιδεύσουνε τις εργαζόμενες μάζες για να νομιμοποιήσουνε το «μόνο κρατικό» καθεστώς, δίνοντάς του μια φαινομενική μονάχα δημοκρατικότητα. Πως ο Λαός μας δεν θα κέρδιζε τίποτε το θετικό. Πως απ' αυτή την ίδια τη φύση της Συμβουλευτικής, δε θα μπορούσε ποτέ να θγει τίποτα το προοδευτικό, και πως στην ούσα θ' άλλαζε μονάχα ο τύπος της σημερινής μας δικτατορίας.

Του δκούου όμως, Μπροστά στις έπανειλημμένες έκκλησίες του «Εργάτη» για την δργάνωση του άγώνα για την παροχή μιας πραγματικά έλευθέρης και δημοκρατικά έλεγμένης Συνταχτικής Έθνοσυνέλευσης, με δικαιώματα άπερίοριστα στη σύνταξη του Σύνταγματος, οι Σταλινικοί για να καλύψουνε την προδοσία τους, άλλαξανε κι' αυτό τον ίδιο τον έπισημο τίτλο της Συμβουλευτικής συνέλευσης, μεταμορφώνοντάς την σε «Διασκεπτική», για να μεγαλώσουνε τη σύγχυση στα κατώτερα λαϊκά στρώματα της Έργατικής τάξης του τόπου μας.

Μά όπως κάθε ψέμα έχει και το τέλος του, έτσι και στην περίπτωση της Συμβουλευτικής, έφτασε η ώρα που το πολιτικό ψέμα, που καλλιεργήθηκε συστηματικά μέσα στις μάζες, για να παρουσιαστεί σαν εκείνα που πραγματικά περιμένανε για να λύσουνε τα ποικίλα λαϊκά μας προβλήματα, να παρουσιαστεί δλόγυμνο μπροστά στις μάζες την περασμένη Παρασκευή, που μέσα σ' αυτή την ίδια τη Συμβουλευτική οι Σταλινικοί κ' οι Έσώτες ήγέτες της εργατικής τάξης, άναγκασηθήκανε, ύστερα από τη λαϊκή άναγκάτηση, ν' άπορρίψουνε τις Έγγλέζικες άντιπροτάσεις και το σχέδιο του ψευδοσυντάγματος, που ο έγγλέζικος Ιμπεριαλισμός καταδέχτηκε να παραχωρήσει για τον τόπο μας.

Αυτή τη διαπίστωση, που έκανε τον τόπο μας, έπαιρνε την περίπτωση της Συμβουλευτικής, έφτασε η ώρα που το πολιτικό ψέμα, που καλλιεργήθηκε συστηματικά μέσα στις μάζες, για να παρουσιαστεί σαν εκείνα που πραγματικά περιμένανε για να λύσουνε τα ποικίλα λαϊκά μας προβλήματα, να παρουσιαστεί δλόγυμνο μπροστά στις μάζες την περασμένη Παρασκευή, που μέσα σ' αυτή την ίδια τη Συμβουλευτική οι Σταλινικοί κ' οι Έσώτες ήγέτες της εργατικής τάξης, άναγκασηθήκανε, ύστερα από τη λαϊκή άναγκάτηση, ν' άπορρίψουνε τις Έγγλέζικες άντιπροτάσεις και το σχέδιο του ψευδοσυντάγματος, που ο έγγλέζικος Ιμπεριαλισμός καταδέχτηκε να παραχωρήσει για τον τόπο μας.

Αυτή τη διαπίστωση, που έκανε τον τόπο μας, έπαιρνε την περίπτωση της Συμβουλευτικής, έφτασε η ώρα που το πολιτικό ψέμα, που καλλιεργήθηκε συστηματικά μέσα στις μάζες, για να παρουσιαστεί σαν εκείνα που πραγματικά περιμένανε για να λύσουνε τα ποικίλα λαϊκά μας προβλήματα, να παρουσιαστεί δλόγυμνο μπροστά στις μάζες την περασμένη Παρασκευή, που μέσα σ' αυτή την ίδια τη Συμβουλευτική οι Σταλινικοί κ' οι Έσώτες ήγέτες της εργατικής τάξης, άναγκασηθήκανε, ύστερα από τη λαϊκή άναγκάτηση, ν' άπορρίψουνε τις Έγγλέζικες άντιπροτάσεις και το σχέδιο του ψευδοσυντάγματος, που ο έγγλέζικος Ιμπεριαλισμός καταδέχτηκε να παραχωρήσει για τον τόπο μας.

Αυτή τη διαπίστωση, που έκανε τον τόπο μας, έπαιρνε την περίπτωση της Συμβουλευτικής, έφτασε η ώρα που το πολιτικό ψέμα, που καλλιεργήθηκε συστηματικά μέσα στις μάζες, για να παρουσιαστεί σαν εκείνα που πραγματικά περιμένανε για να λύσουνε τα ποικίλα λαϊκά μας προβλήματα, να παρουσιαστεί δλόγυμνο μπροστά στις μάζες την περασμένη Παρασκευή, που μέσα σ' αυτή την ίδια τη Συμβουλευτική οι Σταλινικοί κ' οι Έσώτες ήγέτες της εργατικής τάξης, άναγκασηθήκανε, ύστερα από τη λαϊκή άναγκάτηση, ν' άπορρίψουνε τις Έγγλέζικες άντιπροτάσεις και το σχέδιο του ψευδοσυντάγματος, που ο έγγλέζικος Ιμπεριαλισμός καταδέχτηκε να παραχωρήσει για τον τόπο μας.

Η ΑΝΑΡΧΙΑ ΣΤΟ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

Οι εργαζόμενες μάζες της Κύπρου πληροφορηθήκανε τελευταία, πως άρκετοι τόννοι από κυπριακά «κρεμμύδια», που γίνανε εξαγωγή στην Αίγυπτο, εισαχθήκανε εναντί στην Κύπρο για τις άνάγκες της Κυπριακής άγοράς. Η είδηση αυτή μας θυμίζει τα λίγα τελευταία προπολεμικά χρόνια, που οι τοκογλόφοι έμποροι της Κύπρου, στη μανία τους να πραγματοποιήσουνε μωραγαργιτικά κέρδη απ' την άγροτική παραγωγή, άγροράζανε όλες σχεδόν τις ποσότητες του κριθασιού, σιτασιού κλπ., τις κάνανε εξαγωγή στην Αίγυπτο και τις εισαγάνε φθινοπώρου, όταν οι Κύπριοι άγρότες είχανε άνάγκη από άσπρό, για να καλλιεργήσουνε τα χωράφια τους, άγροράζοντας τις ποσότητες που χρειάζοντουσαν σε τετραπλάσιες τιμές απ' την άρχική τους αξία.

Ο πόλεμος, όμως, που μεσολάβησε στο μεταξύ, όπως

άναγκασηθήκανε έπί τέλους ν' άναγνωρίσουνε κ' οι Σταλινικοί ήγέτες της εργατικής τάξης και να τη διακηρύξουνε στο προχθεσινό συλλαλητήριο της Λευκωσίας, οι εργαζόμενες μάζες όφείλουνε να την πάρουνε υπό σημείωση.

Γιατί απ' αυτή γίνεται δλοφάνερο, πως δεν είναι οι Τροσκιστές η αιώνια άρνηση, αλλά αυτοί οι ίδιοι οι Σταλινικοί που καμώνονται πως δε ξερνουνε τα τεχνάσματα του Ιμπεριαλισμού, και πάνε να δώσουνε συγχωροχάρτι στον Ιμπεριαλισμό πως τάχατες δεν τους έχει έμπιστοσύνη και γι' αυτό το λόγο δεν έδωκε στον τόπο μας, όπως είναι η παλλαϊκή άπαίτηση, Σύνταγμα αυτοκυβέρνησης.

Αυτή η ίδια η πραγματικότητα κραυγάζει σήμερα ύπερ της δικής μας θέσης για το Σύνταγμα.

Η άπόρριψη του Σύνταγματος δεν πρέπει να μείνει μια άπλη πράξη άπόρριψης. Πρέπει να συνοδευτεί με μαχητικό δλόπλευρο άγώνα, — άγώνα πεζοδρομίων — ενάντια στις προθέσεις του Ιμπεριαλισμού να έπιβάλλει ένα Σύνταγμα ξένο προς το Λαό, ένα Σύνταγμα άδίκαιο να έξυπηρετήσει τα λαϊκά συμφέροντα.

Οι εργαζόμενες μάζες της Κύπρου, με έπί κεφαλή τους το δργανωμένο Προλεταριάτο, πρέπει να νοιώσουνε τον κίνδυνο που πηγάζει απ' αυτό το δτο το έγγλέζικο ψευδοσύνταγμα, και να κινηθούνε μαχητικά Τ.Ω.Ρ.Α. προτού η Κυβερνώσα δύναμη προλάβει να έπιβάλλει το Σύνταγμα.

Πρέπει να δργανώσουμε άπο τα κάτω τον άγώνα για μια έλευθέρη κι' ανεξάρτητη Συνταχτική Έθνοσυνέλευση που να συντάξει η ίδια το Σύνταγμα που θέλουμε.

Εργάτες, άγρότες πρωτομεσοάσι: Μπροστά σας προβάλλει τελεσίδικη η άνάγκη της δργάνωσης του άγώνα.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΥ. ΠΙΛΑΡΧΗ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΑΓΩΝΑ!

Οι εργαζόμενες μάζες της Κύπρου πληροφορηθήκανε τελευταία, πως άρκετοι τόννοι από κυπριακά «κρεμμύδια», που γίνανε εξαγωγή στην Αίγυπτο, εισαχθήκανε εναντί στην Κύπρο για τις άνάγκες της Κυπριακής άγοράς. Η είδηση αυτή μας θυμίζει τα λίγα τελευταία προπολεμικά χρόνια, που οι τοκογλόφοι έμποροι της Κύπρου, στη μανία τους να πραγματοποιήσουνε μωραγαργιτικά κέρδη απ' την άγροτική παραγωγή, άγροράζανε όλες σχεδόν τις ποσότητες του κριθασιού, σιτασιού κλπ., τις κάνανε εξαγωγή στην Αίγυπτο και τις εισαγάνε φθινοπώρου, όταν οι Κύπριοι άγρότες είχανε άνάγκη από άσπρό, για να καλλιεργήσουνε τα χωράφια τους, άγροράζοντας τις ποσότητες που χρειάζοντουσαν σε τετραπλάσιες τιμές απ' την άρχική τους αξία.

Ο πόλεμος, όμως, που μεσολάβησε στο μεταξύ, όπως

(συνέχεια στη 2α σελίδα)

« ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ »

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (4η ΔΙΕΘΝΗΣ)

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

(συνέχεια από τη 1η σελίδα) ληφθούν την πραγματικότητα, όταν με τις απαιτήσεις του ο Μάτ απειλούσε την ίδια τη γραφειοκρατική τους ύπαρξη μέσα στις εργατικές οργανώσεις.

Κ' είναι γι' αυτό ακριβώς τον κίνδυνο που φανήκανε, για μία στιγμή μονάχα, πώς αποκαθύντουσαν τις επαναστατικές διαθέσεις των μαζών κ' έδειξαν σημεία διάθεσης για γενίκευση της πάλης. Μα κι αυτή τη φορά, για να δικαιολογηθούν μπροστά στην Κυβέρνηση και την μπουρζουαζία προειδοποιήσανε πώς γιάβ, τι θα έξαναγκάζονταν απ' τα κάτω να κάνουν, δεν θάπρεπε να τους αποδοθεί καμιά εδύση.

Κάποτε, όμως, ο Μάτ εγκατέλειψε την Κύπρο. Κ' εγκατέλειψε τον περιοχικό της πάλης των μεταλλωρύχων μας άφηνε, παύτοχρονα, τη γνωστή δήλωσή του στον τύπο και τις οργανώσεις για «ανάδιοργάνωση των συντεχνιών, έτσι που να μη αντιπαρατεθούν τα «Αμερικανικά συμφέροντα», να στραφούν στη δουλειά κείνου που δεν ταχθήκανε ενάντια στην 'Εταιρεία και οι απολυθέντες στο διάστημα της απεργίας να πεταχτούν έξω από τη δουλειά. Μ' αυτό γίνονταν πιά φανερό προς την Συντεχνιακή καθοδήγηση πως η χλιαρή αντιμετώπιση της 'Εταιρείας και των συμμάχων της δεν θάκανε πιά δυνατή να δώσει μια ικανοποιητική λύση στο ζήτημα. Μπροστά της πρόβαλλε η άναγκαϊότητα γενίκευσης του αγώνα κ' η αδιάλλαχτη απεργιακή πάλη των μαζών σε Παγκύπρια κλίμακα.

Στ' άφια της συντεχνιακής καθοδήγησης άντηχούσαν ακόμα τὰ χειροκροτήματα των εργατών στην τελευταία πανεργατική της Λευκωσίας που υποδεχτήκανε μ' ένθουσιασμό τις θέσεις και τὰ δικά μας συνηήματα ύστερ' απ' την άνάλωσή τους απ' το δικό μας δμίλητη.

Η συνέχιση της απεργίας έκλεινε μέσα της τον κίνδυνο, το θανάσιμο γιά τη γραφειοκρατία κίνδυνο, της απομόνωσής της απ' τις εργαζόμενες μάζες.

Γι' αυτό θαλθήκανε, μ' όλα τὰ μέσα, να πετύχουνε έξω και μερικά ψίχουλα γιά να κλείσουν τον άγώνα των μεταλλωρύχων, που γίνηκε ο 'Επιπλήτης της γραφειοκρατίας, που άπειλούσε, από στιγμή σε στιγμή να περάσει πάνω απ' τὰ κεφάλια της και να τη ρίξει στην άφάνεια.

Η μπουρζουαζία, όμως, που ξέρει να χωρίζει κάθε κίνδυνο, την τελευταία στιγμή έκανε μερικά άσημαντα ύποχωρήσεις. Κι' αυτό ήτανε άρκετό. Οι άπεργοι, ύστερ' απ' τη συμβουλή της ήγεσίας τους, κλείσανε την άπεργία, υφρίζοντας ενάντι στις δουλειές τους, που

πρίν από 124 μέρες τις έγαταλείψανε γιά να κερδίσουνε με τον άγώνα μια καλύτερη ζωή από πρωτότερα.

Γυρίζοντας ενάντι στις δουλειές τους, οι άπεργοι κερδίσανε τὰ παρακάτω άφελήματα:

1) Αύξησης: γιά 120 εργάτες 8γρ. τη μέρα. Γιά 50 εργάτες 12γρ. τη μέρα. Γιά άλλους 50 15 γρ. τη μέρα. Γιά 400 εργάτες 21 γρ. τη μέρα.

2) Πετύχανε ακόμα να πληρώνουνε 3 γρ. τη μέρα στην 'Εταιρεία, γιά 'Ιατρική περίθαλψη, ενώ πρωτότερα δεν πληρώνανε.

3) Πετύχανε τον «προβίθασμό» τους σε τάξεις, πρώτα που δεν είχανε πρίν από την άπεργία.

4) Πετύχανε ακόμα, οι εργολάθοι, την παραχώρηση των εργαλειών δωρεάν από την 'Εταιρεία, να χρεώνονται τους δυναμίτες στη μισή τους αξία και να πληρώνονται χωριστά την παραγωγή κάθε εργολαθίας.

5) Πετύχανε ακόμα δυό άφργίες, που θάχουνε το δικαίωμα ν' άργουν... χωρίς να πληρώνονται.

Απ' τις πιά πάνω «έπιτυχίες», που οι σταλινικοί ίδρώσανε με το «Δημοκράτη» να τις παρουσίασουν σαν 33% έπιτυχία, οι άπεργοι δεν κερδίζουνε τίποτε το βασικό.

Και πρώτα-πρώτα, δεν λιγοστεύονται οι άρες που εργαζόντουσαν μέσα στα ύπογεια, ένα από τὰ πιά βασικά αίτήματα των άπεργών.

Δεύτερο: Δεν αύξάνονται τὰ μεροκάματα γιάτι δ,τι δόθηκε στους άπεργούς δεν άποτελεί τίποτε άλλο από την πληρωμή του τιμαριθμικού έπιδόματος, που κι' αυτή η Κυβέρνηση παρεχώρησε στους

εργάτες της με την αύξηση του τιμαριθμικού δείκτη (δχι κείνου της ΠΕΟ, μα του τιμαριθμικού δείκτη της Κυβέρνησης.)

Χάνουνε οι μεταλλωρύχοι την δωρεάν ιατρική περίθαλψη, που την είχανε από τον καιρό της ίδρυσης του μεταλλείου.

Απ' αυτά φαίνεται ξεκάθαρα, πώς η άπεργία έληξε με μια όλοφάνηρη προδοσία των εργατικών διεκδικήσεων. Μ' αυτή τη διευθέτηση χάνουνε τη δουλειά τους πάνω από 500 άπεργοι, ενώ, αντίθετα, παραμένουνε στις θέσεις τους όλοι οι άπεργοσπάστες. Η 'Εταιρεία μένει έλεύθερη ν' άναγκαστεί ή δχι τις Συντεχνίες των μεταλλωρύχων, κ' οι άπεργοι ύποχρεώνονται ν' άναγνωρίσουνε, έμμεσα, την ύπόδειξη της 'Εταιρείας γιά την άναδιοργάνωση των Συντεχνιών τους.

Εμείς οι Τεταρτοδιεθνιστές, πολλές φορές ύποδείξαμε, στο διάστημα της άπεργίας, το δρόμο που όφείλανε, και οι άπεργοι και οι εργάτες όλης της Κύπρου και η συντεχνιακή ήγεσία ν' ακολουθήσουνε γιά να πετύχουν η άπεργία και να ικανοποιηθούνε τὰ αίτήματά τους. Δεν θάηλεσε, όμως, ή συντεχνιακή καθοδήγηση ν' ακολουθήσει το φυσικό πομχητικό δρόμο που της ύποδείξαμε. Πήρε το λαθεμένο δρόμο, το δρόμο της καθητικότητας, της χλιαρής ύπομνηματογραφίας και της φιλολογικής ένίσχυσης των άπεργών, το δρόμο που όδήγησε το κίνημα σε μια άκόμα ήττα του, ήττα που θά τη ξεπλύνει, όμως, με τὰ ίδια της τὰ χέρια ή εργατική τάξη του τόπου, σαν έρθει η μέρα των λογαριασμών.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

(Συνέχεια από τη 1η σελίδα) του εργαζόμενου λαού όλότελα άνενόχλητοι.

Στὰ προπολεμικά χρόνια, που το φαινόμενο αυτό παρουσιάζονταν σε μεγαλύτερη έκταση κ', άποτελούσε την κυριώτερη κ' έπικερδέστερη άχολία των μεγαλεμπορών έκμεταλλευτών της ύπαιθρου, οι χωρικοί φτωχοαργότες ήσαν κυριολεκτικά ύποδουλωμένοι στους έμπορους και τους έμπορομεσίτες, που συγκεντρώνανε την παραγωγή τους.

Οι έμποροι ήσαν ταυτόχρονα και άγοραστές των αγροτικών προϊόντων και οι δανειστές τοκογλόφοι των παραγωγών της ύπαιθρου.

Δανείζανε χρήματα στους χωρικούς με μαυραγορτικούς τόκους και προαγοράζανε, σε τιμές που οι ίδιοι καθορίζανε, πιά προϊόντα της νέας σοδειάς. Συγκεντρώνανε όλόκληρη την παραγωγή στα χέρια τους,

την κάνανε έξαγωγή-μερικά ή όλικά, -νοικιάζανε άποθήκες στις γειτονικές χώρες και στοιβάζανε την παραγωγή όλοκληρο τό καλοκαίρι, δημιουργώντας έτσι μια άφύσικη και τεχνητή έλλειψη στην Κυπριακή άγορά και εισάγονε, στην κατάλληλη εποχή, τὰ ίδια προϊόντα γιά να τὰ διαπραπάζανε τιμές απ' δ,τι άρχικά τους κοστίζανε.

Το κακό τούτο όδήγησε τη μεγάληπλειονότητα των καλλιεργητών της γης στη χρεωκοπία, το ξεπούλημα της γης τους απ' τους ανόμιμους κατόχους της, την προλεταριοποίηση των αγροτών, που πλημμύριζανε τις πόλεις και τὰ μεταλλεία γιά άναζήτηση δουλειάς.

Και μόνο τότε μπορέσανε, όσοι από τους άγρότες δεν χρεωκοπήσανε, να κρατήσουνε τη γη τους, όταν μπροστά στο δμοδικό ξεκούλημα των

ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ ΣΤΗ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ;

2ο Αυτό το κράτος δεν θυγήκα από μια επανάσταση που καταθρυμμάτισε τον παλιό μηχανισμό, μα θυγήκε από ένα ξεκαθάρισμα των δεδηλωμένων, αντι-σταλινικών στοιχείων απ' τον παλιό, τον άστικό μηχανισμό! Οι σταλινικοί λειτουργοί, στρατιωτικοί και άστυνομικοί, ζούνε ειρηνικά μαζί με τους όππορτουμιστές κερφιότητες της παλιάς άστικής κυβερνητικής γραφειοκρατίας, άνεξάρτητοι από όποιοδήποτε μαζικό έλεγχο.

Η πραγματική έξουσία των μαζών είναι μηδέν. Οι «έπιτροπές δράσης» χρησιμοποιήθηκαν στα γεγονότα του Φλεβάρη σαν όργανα πίσσης και έκφοβισμού ενάντια στις άνασταλινικές δυνάμεις και το πρώτο τους έργο ήτανε ή έκκαθάριση.

Ο Κέπικ, κομμουνιστής 'Υπουργός της Δικαιοσύνης, σχετικά μ' αυτό δήλωσε: «Η έπιτροπές δράσης δεν είναι μια δεύτερη δύναμη. Είναι έργο τους να διευκολύνουνε την άμυνα του Κράτους δίνοντας μια λαϊκή βάση στις ένεργειες του Κράτους. Θά φρουρούνε την ασφάλεια του γάζουνται γιά την πραγματοποίηση του Σχεδίου. Μπο- άγροτων, έξαναγκάστηκε η Κυβέρνηση να επέμβει, με τον γνωστό νόμο γιά τὰ καθηκτικά χρέη, που, παρ' όλες τις έλλείψεις του, έδωσε μια όπωσδήποτε άνακούφιση στους καταχρεωμένους άγρότες.

Τώρα, ύστερ' απ' τις πρώτες μεταπολεμικές έξαγωγικές δυσκολίες και την χαλάρωση του περιορισμού του έμπορίου, οι έμποροι άρχίσανε να έξαναεφαρμόζουνε την παλιά ταχτική, όπως φαίνεται απ' την περίπτωση των κρεμμυδιών, που θά έπεταχτεί, άναπόφευχτα, και σ' άλλα άγροτικά προϊόντα, αν στο μεταξύ δεν κινηθούνε μαχητικά οι άγρότες και οι εργάτες, γιά την έπιβολή έλέγχου-από τὸ λαό-πάνω στην έξαγωγή των ειδών που τάχει άνάγκη ο τόπος μας.

Η Ε.Α.Κ., μαζί με τους άλλους, άγροτικούς όργανισμούς, πρέπει να κινηθούνε ένεργητικά προς την κατεύθυνση των συνεργατικών όργανισμών συγκέντρωσης και διάθεσης των εργατικών προϊόντων. Πρέπει ν' άναπτύξουνε με φανατισμό μέσα στις άγροτικές μάζες τον κολλεχτιστικό τρόπο παραγωγής, όπου θά έξάγουνε οι ίδιοι οι παραγωγοί τις πλεονάζουσες ποσότητες της παραγωγής τους, καταστρέφοντας έτσι το παρασιτικό, έμπορομεσιτικό και μεγαλοεμπορικό κεφάλαιο, που ζητά να ξαναεπιβληθεί στην ύπαιθρο και να έπιβάλλει τον τοκογλυφικό τρόπο έκμετάλλευσης της ύπαιθρου. Α.Π.

ΓΥΡΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΑΡΥΣΗ ΑΥΟ ΝΕΩΝ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ

Την τελευταία εβδομάδα μερικοί εργάτες από τις παλιές Συντεχνίες έγκαταλείψανε τις όργανώσεις τους, κ' ίδρύσανε δυό νέες Συντεχνίες στη Λευκωσία: Τη Συντεχνία 'Αρτεργατών και τη συντεχνία Μωσαϊκών.

Τὰ αίτια που όδήγησανε τους δράστες μιας τέτοιας άντεργατικής διαλυτικής προσπάθειας σε θάρος του εργατικού κινήματος, δε μπορούνε γιά κανένα λόγο να τους δικαιολογήσουνε μπροστά στην 'Εργατική τάξη, που τους κρατάει ύποδίκους γιά την πράξη τους.

Σα να μη έβρανε οι λεκέδες αυτού της 'Εθνοκροσύνης το ρόλο των Νέων Συντεχνιών στην Κύπρο. Η μήπως ζήλησανε τους τίτλους τιμής (:) που έπεδαμύλευσαν ό εργαζόμενος λαός της Κύπρου όταν άρχισύντεχνιακό πράχτορα Πισσαά και πάνε να μαυραστούνε μαζί του τις δάφνες που κέρδισε απ' την άντεργατική άπεργοσπαστική έκστρατεία του ενάντια στον άπεργιακό άγώνα των μεταλλωρύχων μας; Φτοό στα μούτρα τους!

Σημ. Σ.Ε. - Σ.πην έρχόμενη έκδοση του «Εργατή θά'χουμε και πάλι άρθρο γιά τη δημιουργία των Νέων Συντεχνιών και στον γενικότερο ρόλο τους πάνω στην εξέλιξη του εργατικού κινήματος.

ΗΤΑΝΕ ΔΥΣΦΗΜΙΣΤΙΚΗ;

Η ΔΙΑΛΕΞΗ ΣΤΟΝ ΑΜΟΛ ΛΑΡΝΑΚΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ

Η θέβαση νίκη της εργατικής τάξης στα μεταλλεία, δε μπορεί νάβει μονάχα μια τοπική έπιτυχία, μια τοπική Νίκη των μεταλλωρύχων. Μια νίκη στα μεταλλεία θάχει τεράστια επίδραση σ' όλες τις γωνίες του τόπου μας, και θά φρονιματίσει όλες εκείνες τις έπιχειρήσεις που ακολουθήσανε κι' άκολουθούνε τον ίδιο δρόμο π' άκολουθεί αυτή τη στιγμή η Κ.Μ.Ε. πάνω στο ζήτημα της έπίλυσης των εργατικών διαφορών. Μια νίκη στα μεταλλεία θά έξαναγκάσει ακόμα την Κυπριακή Κυβέρνηση να προβεί στην άναθεώρηση της άντεργατικής πολιτικής της γύρω απ' τους όρους δουλειάς των Κυβερνητικών και Σπρατιωτικών εργατών, στην άναθεώρηση της πολιτικής της πάνω στα μεροκάματα που δίνει σε 10 χιλιάδες κάπαρα- πάνω εργάτες σ' όλη την Κύπρο και γενικά στο να θεσπίσει ειδική 'Εργατική Νομοθεσία, που να κατοχυρώνονται τὰ κερδισμένα δικαιώματα των εργατών.

Πιο πέρα απ' αυτά, η θέβαση νίκη των μεταλλωρύχων δίνει μια έξαιρετική σημασία στη θέση του όμοιου και των μεταλλωρύχων. Μια μας και δημιουργεί τις κατάλληλες προϋποθέσεις γιά την είσοδό τους στο κίνημα γιά την καθολική όργάνωση των Κυπρίων εργατών και την καθολική ένιασιομετωπική εμφάνιση της Κυπριακής 'Εργατικής Τάξης σε Παγκύπρια κλίμακα.

Η νίκη, ακόμα, των μεταλλωρύχων, έχτος απ' το δ,τι θ' αύξήσει την άγροαστική τους δύναμη και θά θελωώσει ως ένα ώρισμένο βαθμό το δικαίωμα τους έπίπεδο, θάχει άμεσα άποτελέσματα και γιά τον άγροτικό πλήθυσμό στην περιφέρεια των μεταλλείων, που έρχεται σε άμεσες οικονομικές σχέσεις με τους μεταλλωρύχους μας.

(συνεχίζεται)

ΤΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΜΑΣ ΜΕΤΩΠΟ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΣΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

βιομηχανίας ή εκβιομηχανοποίηση της εργασίας; ό αυξανόμενος καταμερισμός της εργασίας; ή συσσώρευση του πλούτου στα χέρια των άλλων έκμεταλλευτών της εργατικής δύναμης; οι έλλοιες συνθήκες της διαβίωσης των εργατών κ' άγροτών; οι έλλειψή- λαι πόλεμοι κ' ό συμφορές, όδηγήσανε στην άφύπνιση του προλεταριάτου, άναγκάσανε να όργανωθεί και να κινητοποιηθεί γιά την άντιμετώπιση των έλλείψεων του.

Αντίθετα, όμως, οι μικροαστί παραμένανε μέσα σε μια πρωτοφανή συντηρητικότητα, άνοργάνωτοι κι' άδύνατοι ν' άντιμετωπίσουνε τη μεροαστική τάξη. Γι' αυτό, η κυρίαρχη τάξη καθάρθηκε να κρατήσει στη άρχή, και ν' άπλώνει τὰ έκμεταλλευτικά προκείμενα της και ν' άλλους μακρυνοούς τόπους, (της άποικιακής) ώπου καθάρθηκε να έπιβάλλει τον οικονομικό της έλεγχο παγκόσμια.

Αδύνατοι ν' άντιμετωπίσουνε τη μεγαλοαστική τάξη, οι μικροαστικοί τόσο στις άνεπτυγμένες χιομηχανικές χώρες του κόσμου, όσο και στις άποικίες, μέσα στην άμείλιχτη πάλη που προλεταριατικού και τών άστών πολλές φορές καθορδώνει να εισαχθεί μέσα στις γραμμές του επαναστατικού προλεταριάτου, ακολουθώντας τον ίδιο δρόμο, που οι παπάδες κ' οι ιεραπόστολοι καπιταλισμού άκολουθούνε, γιά ν' άμβλύνουνε την ταξική διαμάχη, με τὰ γνωστά «έιρηνευση», «κατευνασμός», «συμφιλίωση» κ.τ.λ., πουλώντας έτσι εκδουλεύσεις στην κυρίαρχη τάξη, και ύποσέφροντας τη θέση του επαναστατικού προλεταριάτου. Μια ματιά τόσο στην παλιά, όσο και στην σύγχρονη ιστορία μάς πείθει άπόλυτα γιά το ρόλο των μικροαστών. Η εργατική Κυβέρνηση της 'Αγγλίας, ένα από τὰ πιά ένδηλα παραδείγματα της Ιστορίας. Παντα, οι μικροαστοί

δε μπορούσαν να μπουνε στο νόημα της επαναστατικής άνατροπής του καπιταλισμού. Αντίθετα, προτιμάνε να παίζουνε κι' αυτοί δ,τι άπομένει απ' τη μ'έγρη ζωή της εργατικής κ' άγροτικής τάξης. Και γιά νάχουνε πιά πολλή έπιτυχία πάνω σ' αυτό, γίνονται ήθσοποι, πρωταγωνιστές στο μεγάλο δράμα της ζωής των εργαζόμενων στρωμάτων.

Στόν τόπο μας, τον κλασσικά φτωχό, που η μακροαλή δουλειά των κατάνησε έτσι, οι μικροαστοί δεν ήσανε δυνατό ν' άποτελέσουνε έξαρση. Κ' έδω, όπως και στο έξωτερικό, άκολουθείται ή ίδια ταχτική. Μπήκανε μέσα στο εργατικό κίνημα, κι' άρχισανε πια κηρύγματα ενάντια στον ταξικό άγώνα. Άνεμήσανε μπροστά στη εργαζόμενες στρατιές το σύνθημα της «συμφιλίωσης», της συμφιλίωσης με τους εκμεταλλευτές! Καλλιεργήσανε τὰ σωφινιστι-

κά και μικροαστικά αισθήματα των εργαζόμενων μαζών, σε βαθμό που να σταθόνε άξια ν' άμβλύνουνε την πάλη των τάξεων στον τόπο μας. Τί επιδιώκουνε μ' αυτό;

Είναι όλοφάνηρο. Με τις σατανικές τους ένεργειες τὰ μικροαστικά και κροτοφασιστικά στοιχεία που βρίσκονται τώρα μέσα στο κίνημα των μαζών επιδιώκουνε: α) Ν' άπομακρύνουνε το μαχητικό προλεταριάτο από τον ιστορικό επαναστατικό του δρόμο. β) Νά χρησιμοποιήσουνε την έφήμερη δημοτικότητα που τώρα άναπτύσσονται γιά καθαρά επαγγελματικούς εκμεταλλευτικούς σκοπούς. γ) Νά ικανοποιήσουνε- με τη δύναμη του λαού- τις προσωπικές τους φιλοδοξίες. Και δ) Νά παραδώσουνε το προλεταριάτο όμοιο χειροπόδαρο στα χέρια των εκμεταλλευτών και καταπιεστών του στην κατάλληλη στιγμή. Αυτή είναι η άλήθεια. Ότες η άγάπη τους προς το λαό τους συγχώνε μέσα στο εργατικό μας κίνημα, μήτε δ άγάπη γιά τη συντηρητική του καπιταλισμού, και την άνοικότητα της άταξικής κοινωνίας του Σοσιαλισμού, τους έλάνουνε σε κοινό σνοπό με τους εργάτες.

β' (τελευταίο) Η Ιστορία, όμως, της άνάπτυξης του καπιταλισμού, μάς διδάσκει καθημερινά, πώς στον άμείλιχτο άγώνα των τάξεων μέσα στην κοινωνία, ένα μεγάλο ποσοστό απ' τὰ μικροαστικά στρώματα ξεπέφτει καθημερινά περνώντας στις τάξεις του προλεταριάτου, μπροστά στο έξφρονο άνταγωνισμό του μεγάλου διεθνοπονημένου κεφαλαίου, που άγκαλιάζει όλο και πιά περισσότερο, τόσο στη θωρακία, όσο και στη έλαφριά βιομηχανία. Αυτή όμως την πραγματική κατάσταση που έξελίσσεται σε θάρος του μικρού κεφαλαίου, τόσο οι καπιταλιστές από τη μία, όσο και οι μικροαστοί από την άλλη, άρνούνται να τη δεχθούνε με τὰ γνωστά άστικά έπιχειρήματα γιά «έλεύθερο έμπόριο», «έλεύθερο» άνταγωνισμό, έπιχειρήματα που στον περασμένο αιώνα γίνονταν δεχτά κι' από το προλεταριάτο, γιάτι κι' αυτό, ήτανε θαθεία έπηρεασμένο απ' άντες τις διακηρύξεις, και δεν είχε ακόμα συνειδητοποιήσει μέσα τους ξεναθαρισμένους σκοπούς κ' επιδιώξεις της προλεταριακής επανάστασης. Η άνάπτυξη, όμως, της θωρακίας